

Από τον Πρόεδρο Ντίτερ Ούχτνορφ
Δεύτερο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία

Μέσα στη στοργική Του αγκαλιά

Όπως πολλοί άλλοι, έχω συχνά εμπνευσθεί από ωραία έργα τέχνης και μουσικής. Τέτοια ήταν η περίπτωση, όταν στάθηκα μπροστά από τον αριστουργηματικό πίνακα του Δανού καλλιτέχνη Φρανς Σβαρτζ με τίτλο *Η αγωνία στον κήπο*¹.

Ο καταπληκτικής ομορφιάς πίνακας παρουσιάζει τον Σωτήρα γονατιστό στον κήπο της Γεθσημανή. Καθώς προσεύχεται, ένας άγγελος στέκεται δίπλα Του, τον περιβάλλει στη στοργική Του αγκαλιά, προσφέροντας ανακούφιση, ουράνια αρωγή και υποστήριξη.

Όσο περισσότερο ατενίζω τον πίνακα, τόσο η καρδιά και το μυαλό μου γεμίζουν με ανείπωτα αισθήματα τρυφερότητας και ευγνωμοσύνης. Μπορώ να αισθανθώ, σε μικρό βαθμό, πώς θα ήταν να ήσουν παρών όταν ο Σωτήρας ξεκίνησε το αποκορύφωμα του έργου Του τής θνητότητας, παίρνοντας επάνω Του τις αμαρτίες του κόσμου. Θαυμάζω την απέραντη αγάπη και συμπόνια που έχει ο Πατέρας για τα παιδιά Του. Κατακλύζομαι από βαθιά ευγνωμοσύνη για αυτό που έκανε ο αναμάρτητος Υιός για ολόκληρη την ανθρωπότητα και για εμένα.

Η θυσία του Υιού του Θεού

Κάθε χρόνο αυτή την εποχή, εορτάζουμε και συλλογίζομαστε τη θυσία που έκανε ο Ιησούς Χριστός για ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Αυτό που έκανε ο Σωτήρας για λογαριασμό μας, από τη Γεθσημανή ως τον Γολγοθά, είναι πέραν της ικανότητάς μου να το αντιληφθώ. Πήρε πάνω Του το βάρος των

αμαρτιών μας και πλήρωσε τα αιώνια και δεσμευτικά λύτρα, όχι μόνο για το προπατορικό αμάρτημα του Αδάμ αλλά επίσης για τις παραβάσεις και τις αμαρτίες των δισεκατομμυρίων επί δισεκατομμυρίων ψυχών που έχουν ποτέ ζήσει. «Το μαρτύριο δε αυτό, έκανε εμένα, το Θεό, τον ανώτερο όλων, να τρέμω από τον πόνο, και να αιμοραγώ από κάθε πόρο, και να υποφέρω τόσο κατά το σώμα όσο και κατά το πνεύμα» (Δ&Δ 19:18).

Υπέφερε για μένα.

Υπέφερε για σένα.

Η ψυχή μου ξεχειλίζει από ευγνωμοσύνη, όταν συλλογίζομαι την πολίτιμη σημασία αυτής της θυσίας. Νιώθω ταπεινός γνωρίζοντας ότι όλοι όσοι δέχονται αυτό το δώρο και προσκλίνουν τις καρδιές τους σε Αυτόν, μπορούν να συγχωρηθούν και να καθαρισθούν από τις αμαρτίες τους, ανεξάρτητα από το πόσο σκοτεινά είναι τα ελαττώματά τους ή πόσο πιεστικά τα βάρη τους.

Μπορούμε να γίνουμε ξανά ακηλιδωτοί και αγνοί. Μπορούμε να λυτρωθούμε μέσω της αιώνιας θυσίας του αγαπημένου μας Σωτήρα.

Ποιος θα μας ανακουφίσει;

Αν και κανείς από εμάς δεν θα χρειαστεί ποτέ να βιώσει το μέγεθος αυτών που ο Κύριος υπέφερε, όλοι μας θα έχουμε τις δικές μας μαύρες και πικρές στιγμές -- στιγμές κατά τις οποίες η δική μας θλίψη και η οδύνη μπορεί να φαίνονται μεγαλύτερες από αυτές που μπορούμε να αντέξουμε. Θα υπάρξουν στιγμές που το βάρος

και οι τύψεις από τις αμαρτίες μας θα πέσουν ανελέητα επάνω μας.

Ακόμα και τότε, αν υψώσουμε τις καρδιές μας προς τον Κύριο εκείνες τις στιγμές, σίγουρα θα αναγνωρίσει και θα κατανοήσει. Αυτός που υπέφερε με τόση ανιδιοτέλεια για εμάς στον κήπο και επάνω στον σταυρό, δεν θα μας αφήσει χωρίς παρηγοριά τώρα. Θα μας ενδυναμώσει, ενθαρρύνει και ευλογήσει. Θα μας περιβάλλει μέσα στη στοργική του αγκαλιά.

Θα είναι περισσότερο κι από άγγελος για εμάς.

Θα μας φέρει ευλογημένη ανακούφιση, ίαση, ελπίδα και συγχώρηση.

Γιατί είναι ο Λυτρωτής μας.

Ο Απελευθερωτής μας.

Ο ελεήμων Σωτήρας μας και ο ευλογημένος Θεός μας.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

1. Ο ιερέας που μίλησε στην κηδεία του Φρανς Σβαρτζ είπε ότι «η τέχνη του ήταν θεϊκά προικισμένη και έμοιαζε αντάξια πολλών κηρυγμάτων» (Emmilie Buchanan-Whitlock, "History of Artists' Lives Gives Greater Context for Exhibit", *Deseret News*, 29 Σεπτεμβρίου 2013, deseretnews.com)

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ

Πριν διδάξετε, αναζητήστε την καθοδήγηση του Πνεύματος για να σας βοηθήσει να κατανοήσετε τις συγκεκριμένες ανάγκες αυτών που διδάσκετε. Καθώς μοιράζεστε αποσπάσματα από το μήνυμα του Προέδρου Ούχτντορφ, καταθέστε μαρτυρία για τον Σωτήρα και την εξιλεωτική θυσία Του. Σκεφθείτε το ενδεχόμενο να ρωτήσετε αυτούς που διδάσκετε τι σημαίνει η εξιλέωσή Του για αυτούς και πώς έχουν νιώσει την παρηγοριά του Κυρίου κατά τη διάρκεια «μαύρων και πικρών στιγμών».

ΝΕΟΙ

Νίκη μέσω του Ιησού Χριστού

Το όνομα παρακρατείται

Αντιμετώπιζα πρόβλημα βουλιμίας. Τα επαναλαμβανόμενα περιστατικά υπερφαγίας κατέληγαν σε ένα επώδυνο σωρό από τύψεις, ματαιώσεις και απογοήτευση. Ένιωθα τόσο αδύναμος, όταν προσπαθούσα να ξεπεράσω το πρόβλημά μου.

Για πολύ καιρό αμελούσα το γεγονός πως η εξιλέωση του Σωτήρα όχι μόνο μας σώζει, αλλά επιπλέον μας λυτρώνει και μας τελειοποιεί, και πως αυτό ισχύει ακόμα και για την προφανώς ατελή συνήθεια της βουλιμίας μου.

Αποφάσισα να αφεθώ στον Σωτήρα μου.

Προσευχήθηκα. Αποδέχθηκα ειλικρινά την αδυναμία μου και την ανάγκη μου για θεία χάρη και κατόπιν ζήτησα από τον Επουράνιο Πατέρα να με ευλογήσει με τη θεία του βοήθεια την ερχόμενη ημέρα. Εκείνη τη νύχτα ένιωσα τη σιγουριά ενός στοργικού Πατέρα που είχε την απροσμέτρητη επιθυμία να βοηθήσει τον Υιό Του και την αναμφισβήτητη δύναμη να εκπληρώσει το θέλημά Του.

Από εκείνη τη νύχτα, η τροφή δεν είχε πια την ίδια συντριπτική επιρροή επάνω μου. Ξέρω ότι ο Ιησούς Χριστός είναι η αιτία της επιτυχίας μου. Όπως ο Παύλος, μαθαίνω ότι: «Όλα τα μπορώ, διαμέσου του Χριστού που με ενδυναμώνει» (Προς Φιλιππησίους 4:13). Και προσπαθώ να μην ξεχνώ ποτέ ένα άλλο μάθημα από τον Παύλο: «Αλλά, χάρη στον Θεό, ο οποίος μας δίνει τη νίκη διαμέσου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού» (Προς Κορινθίους Α΄ 15:57).

ΠΑΙΔΙΑ

Ο Σωτήρας θα σας παρηγορήσει

Ρωτήστε ένα μέλος της οικογένειας ή ένα φίλο για κάποια φορά που ένιωσε παρηγοριά από τον Σωτήρα. Προσπαθήστε να θυμηθείτε κάποια φορά που ο Σωτήρας σας παρηγόρησε. Θα μπορούσατε να ζωγραφίσετε αυτή την εμπειρία και να την κρεμάσετε επάνω από το κρεβάτι σας, ώστε να σας θυμίζει ότι ο Ιησούς Χριστός θα είναι πάντα εκεί για να σας παρηγορεί.

**Πίστη, Οικογένεια,
Ανακούφιση**

Τα γνωρίσματα του Ιησού Χριστού: μακρόθυμος και υπομονετικός

Με προσευχή μελετήστε αυτό το υλικό και ζητήστε να γνωρίσετε τι να αναφέρετε. Πώς η κατανόηση της ζωής και των ρόλων του Σωτήρος θα αυξήσει την πίστη σας σε Εκείνον και θα ευλογήσει εκείνες για τις οποίες είστε υπεύθυνες μέσω της επίσκεψης διδασκαλισσών; Για περισσότερες πληροφορίες, πηγαίnete στο reliefsociety.lds.org.

Αυτό είναι μέρος μίας σειράς μηνυμάτων επισκεπτριών διδασκαλισσών που αναδεικνύει τα στοιχεία χαρακτήρα του Σωτήρος.

Η υπομονή συχνά θεωρείται ως ένα ήσυχο, παθητικό χαρακτηριστικό, αλλά όπως ο Πρόεδρος Ντίτερ Ούχτντορφ, Δεύτερος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, είπε: «Η υπομονή δεν είναι παθητική παραίτηση ούτε έλλειψη δράσης εξαιτίας των φόβων μας. Υπομονή σημαίνει ενεργή αναμονή και αντοχή. Σημαίνει να μένουμε σταθεροί... ακόμα κι όταν οι επιθυμίες της καρδιάς μας αργούν να πραγματοποιηθούν. Υπομονή δεν είναι απλώς να ανθέξουμε, είναι να ανθέξουμε καλώς!»

Στην προηγμένη ζωή μας, ο Επουράνιος Πατέρας μας ετοίμασε ένα σχέδιο για εμάς --τα πνευματικά Του παιδιά-- και αλαλάξαμε από χαρά για την ευκαιρία να έρθουμε στη γη (βλέπε Ιώβ 38:7). Καθώς επιλέγουμε να ευθυγραμμίσουμε το θέλημά μας με το δικό Του κατά τη διάρκεια της ζωής μας στη γη, Αυτός «θα [μας] κάνει όργανο στα χέρια [Του] για τη σωτηρία πολλών ψυχών» (Άλμα 17:11).

Ο Πρόεδρος Ούχτντορφ συνέχισε: «Υπομονή σημαίνει να αποδεχόμαστε αυτό που δεν μπορεί

να αλλάξει και να το αντιμετωπίσουμε με θάρρος, χάρη και πίστη. Σημαίνει να είμαστε «πρόθυμοι να υποταχθούμε σε όλα όσα ο Κύριος κρίνει ότι ταιριάζει να [μας] επιβάλλει, όπως ένα παιδί υποτάσσεται στον πατέρα του» [Μωσία 3:19]. Τελικά, υπομονή σημαίνει να είσαι «σταθερός και στέρεος και ακλόνητος στην τήρηση των εντολών του Κυρίου» [Νεφί Α΄ 2:10] κάθε ώρα της ημέρας, ακόμα κι όταν είναι δύσκολο να γίνει»¹.

Επιπρόσθετες γραφές

Ψαλμοί 40:1, Προς Γαλάτες 5:22-23, Πέτρου Β΄ 1:6, Άλμα 17:11

Από τις γραφές

Οι γραφές μάς λένε ότι στη γήινη ζωή μας θα πρέπει να «είμαστε υπομονετικοί στα βάσανα, γιατί θα έχουμε πολλά». Ο Θεός κατόπιν δίνει αυτήν την παρηγορητική υπόσχεση: «Να τα υπομένεις, γιατί, να, εγώ είμαι μαζί σου, ακόμη και μέχρι το τέλος των ημερών σου» (Δ&Δ 24:8).

Η ακόλουθη ιστορία από τη Βίβλο αποτελεί παράδειγμα υπομονής και πίστης.

«Και μια γυναίκα, που για δώδεκα χρόνια είχε αιμορραγία... άγγιξε την άκρη του ιματίου Του

(Χριστού)· και αμέσως σταμάτησε η αιμορραγία της.

»Και ο Ιησούς είπε... Κάποιος με άγγιξε· επειδή, εγώ κατάλαβα ότι δύναμη βγήκε από μένα.

»Και η γυναίκα, όταν είδε ότι δεν κρύφτηκε, ήρθε τρέμοντας, και πέφτοντας μπροστά του, ανήγγειλε σ' αυτόν μπροστά σε ολόκληρο τον λαό για ποια αιτία τον άγγιξε, και ότι αμέσως γιατρεύτηκε.

»Και εκείνος τής είπε: Θυγατέρα μου, έχε θάρρος, η πίστη σου σε έσωσε· πήγαινε σε ειρήνη» (Κατά Λουκάν 8:43-48).

Σαν εκείνη, μπορούμε να βρούμε ευλογίες και ανακούφιση, ακόμα και ίαση, καθώς προσεγγίζουμε τον Ιησού Χριστού -- του οποίου η εξιλέωση μπορεί να μας θεραπεύσει.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

1. Ντίτερ Ούχτντορφ, «Πορευθείτε με υπομονή», *Διαχόνα*, Μάιος 2010, 57, 59.

Σκεφθείτε αυτό

Από τη διήγηση στο Κατά Λουκάν 8, πώς ανταμείφθηκε η πολύχρονη υπομονή της γυναίκας και κατόπιν η πίστη της στον Ιησού Χριστό;